

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o., IČ 11850400**
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupena advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou,
se sídlem Husovo náměstí 139, 58401 Ledeč nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2025, č. j. KUKHK-24376/DS/2024 RK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2025, č. j. KUKHK-24376/DS/2024 RK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 15 269 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 7. 2025,

č. j. MMHK/401526/2025. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“); za to jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 4 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobkyně dle správních orgánů jako provozovatelka motorového vozidla registrační značky X, v rozporu s ustanovením § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. K porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích dle správních orgánů došlo, když řidiči uvedeného motorového vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, byla dne 25. 11. 2024 v 13:07 hodin, na pozemní komunikaci v lokalitě Hradec Králové, ulice A. Dvořáka směr z centra (komunikace v obci) automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy naměřena rychlost 79 km/h. Při zohlednění tolerance měřícího zařízení ± 3 km/h do rychlosti 100 km/h byla výsledná rychlost stanovena na 76 km/h. Řidič uvedeného vozidla tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (ta je stanovena na 50 km/h) o 26 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobkyně brojí proti napadenému rozhodnutí dvěma žalobními námitkami, obě směřují k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. První z nich spočívá v tom, že nebylo prokázáno splnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, spočívající ve zveřejnění informace o zřízení stálých automatických technických systémů. Druhá spočívá v nepřesvědčivém a nepřezkoumatelném vypořádání námitky, dle níž nebylo vedeno společné řízení.
4. Žalobkyně předně namítá, že informace pro provozování stálého automatického technického systému používaného k měření rychlosti vozidel nebyla řádně zveřejněna. K tomu dále uvedla, že správní orgán I. stupně tvrdil, že řidiči jsou o měření rychlosti informováni dopravní značkou IP 31a – Měření rychlosti, aniž by tuto skutečnost jakkoli dokazoval. Žalobkyně již v odvolání výslovně namítala, že v předmětné ulici dopravní značka IP 31a umístěna není. Žalovaný tuto odvolací námitku vůbec neposoudil, nevyjasnil, zda uvedená dopravní značka je v dané ulici umístěna, či nikoliv.
5. Žalobkyně dále namítla, že odkaz žalovaného na informace zveřejněné na webu města („*detaillnější informace o provozování technického prostředku jsou uvedeny na webové adrese www.hradeckralove.org*“), je obecný a nedoložený. Není zřejmé, jaký obsah byl na webu zveřejněn, nebylo prokázáno, že informace byla zveřejněna již v roce 2024, kdy k měření došlo. Napadené rozhodnutí je tak dle žalobkyně nepřezkoumatelné ve vztahu k otázce, zda byla informace o zřízení stálého automatického technického systému zveřejněna, kdy byla zveřejněna, a v jaké podobě a dále v otázce, zda je úsek označen dopravními značkami IP 31a. Dle žalobkyně nebylo v daném řízení prokázáno splnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
6. V druhé žalobní námitce žalobkyně uvedla, že již v podaném odvolání upozornila na to, že došlo k porušení povinnosti vést společné řízení podle § 88 zákona č. 250/2016 Sb.,
Za správnost vyhotovení: R. V.

o odpovědnosti za přestupky, přestože byly splněny zákonné podmínky ke spojení projednávané věci alespoň s dalším konkrétním přestupkem žalobkyně, vedeným pod sp. zn. SZ MMHK/069351/2025. Žalovaný však bez bližšího odůvodnění konstatoval, že ve společném řízení „projednal všechny přestupky, které splňují podmínku vedení společného řízení“ a dále, že žalobkyně „tuto námitku uplatňuje v každém řízení a nikdy neuvede konkrétní spisové značky věcí, které by dle jeho mínění měly být projednány ve společném řízení“.

7. Žalobkyně namítla, že uvedená odvolací námitka byla zcela konkrétní, neboť výslovně uvedla spisovou značku další věci, která měla být projednána ve společném řízení, žalovaný se s touto námitkou věcně nevypořádal, ale reagoval výše uvedenými obecnými frázemi, které jsou v rozporu s obsahem odvolání i se skutkovým stavem. Z uvedeného důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Žalobkyně doplnila, že řízení vedené pod sp. zn. SZ MMHK/069351/2025, se týkalo přestupku ze dne 30. 1. 2025, které bylo zahájeno dne 6. 6. 2025 a pravomocně skončilo dne 13. 10. 2025. Řízení v nyní projednávané věci bylo zahájeno dne 10. 3. 2025, rozhodnutí bylo vydáno dne 15. 10. 2025 (tedy později), a proto mělo dřívější odsouzení reflektovat.
8. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí proti žalovanému náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, na jehož správnosti setrval. Dále zrekapituloval skutková zjištění, k nimž dospěl, procesní průběh řízení a relevantní právní úpravu.
10. K žalobní námitce porušení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii uvedl, že informační povinnost dle uvedeného ustanovení byla splněna. Podrobné informace o provozování měřicího zařízení jsou zveřejněny na webové adrese města Hradec Králové - www.hradeckralove.org (Doprava/Inteligentní dopravní systém), na kterou správní orgán I. stupně odkázal na str. 3 svého rozhodnutí. Informace o zřízení měřicího zařízení tak byla vhodným způsobem zveřejněna a byla dostupná široké veřejnosti. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), která vyžaduje posouzení vhodnosti zveřejnění.
11. K žalobní námitce společného řízení žalovaný uvedl, že dle § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu platí, že ve společném řízení lze projednat pouze přestupky, které se vztahují k věcem odloženým nebo věcem, o nichž bylo řízení zastaveno, do 1 měsíce od odložení nebo zastavení první z nich. Společné řízení je tedy vázáno na čas odložení řízení o přestupku řidiče, nikoli na čas spáchání skutku. Dále žalovaný uvedl, že přestupek projednávaný v této věci byl spáchán dne 25. 11. 2024 a odložen byl dne 27. 1. 2025. Přestupek pod sp. zn. SZ MMHK/069351/2025 se týkal skutku ze dne 30. 1. 2025, odložen byl dne 23. 5. 2025. Časová podmínka 1 měsíce pro společné řízení v nyní projednávané věci splněna nebyla. Dále žalovaný uvedl přehled dalších přestupků žalobkyně a těch, které byly spojeny do společného řízení (jedná se o soupis evidovaných přestupků žalobkyně, který jí byl sdělen písemností ze dne 12. 9. 2025 - list č. 49 správního spisu).
12. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Za správnost vyhotovení: R. V.

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního soudního řádu správního (s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah přezkumu byl vymezen žalobními body. O věci samé rozhodl bez nařízení jednání postupem a za podmínek stanovených v ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že dne 25. 11. 2024 v 13:07 hodin bylo v Hradci Králové, v ulici A. Dvořáka, automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy zaznamenáno vozidlo registrační značky X, jehož provozovatelkou byla žalobkyně -ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o. Podle záznamu o měření se měl nezjištěný řidič vozidla v uvedeném místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, pohybovat rychlostí 79 km/h, po odečtení tolerance měření rychlostí 76 km/h. Tímto jednáním mělo dojít k překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 26 km/h a ke spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.
15. Správní orgán I. stupně po oznámení přestupku zaslal žalobkyni jako provozovateli vozidla dne 9. 12. 2024 výzvu k uhrazení určené částky podle § 125h zákona o silničním provozu, která byla doručena dne 11. 12. 2024. Na tuto výzvu žalobkyně nereagovala. Proto správní orgán I. stupně učinil kroky ke zjištění pachatele přestupku, avšak do 60 dnů nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti konkrétní osobě – řidiči. Z tohoto důvodu bylo řízení o přestupku řidiče dne 27. 1. 2025 usnesením odloženo podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky.
16. Následně bylo se žalobkyní dne 10.3. 2025 zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán měl k dispozici zejména oznámení o přestupku, obrazový záznam o měření rychlosti vozidla automatizovaným technickým prostředkem, ověřovací list měřicího zařízení, kartu vozidla, stanovisko Policie ČR k měřenému úseku a další podklady založené ve spise.
17. Dne 28. 2. 2025 byl vydán příkaz, proti němuž žalobkyně podala odpor. Dne 17. 6. 2025 proběhlo dokazování mimo ústní jednání bez osobní účasti žalobkyně a jejího zástupce; o tomto byl sepsán protokol. Žalobkyně se následně k věci písemně vyjádřila.
18. Dne 23. 7. 2025 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla a byla jí uložena pokuta a povinnost uhradit náklady řízení. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
19. **Žaloba je důvodná.**
20. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou žalobkyně, podle níž měření rychlosti vozidla nebylo provedeno v souladu s § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“).
21. Podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Smyslem této právní úpravy je zajištění transparentnosti výkonu policejní činnosti a prevence represivního pojetí dohledu nad dodržováním pravidel silničního provozu. Jedná se přitom o zákonnou podmínku použití automatizovaných technických prostředků k měření rychlosti.

22. V projednávané věci správní orgány vycházely z toho, že měření bylo provedeno policií v rámci dohledu nad dodržováním pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích. Ze správního spisu nevyplývá, že by jeho součástí byl jakýkoli podklad osvědčující, že místo měření bylo zveřejněno způsobem odpovídajícím § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, ani že by se správní orgány touto otázkou v odůvodnění svých rozhodnutí podrobněji (s ohledem na žalobkyní vznesené námitky) zabývaly.
23. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze stručně konstatoval, že „*detailnější informace o provozování technického prostředku jsou uvedeny na webové adrese www.hradeckralove.org“*. Stejnou formulaci obsahuje i prvostupňové rozhodnutí, které dále uvádí: „Na těchto stránkách naleznete informace o inteligentním dopravním systému zavedeném v Hradci Králové, penalizačním modulu, typech radarů a jejich umístění.“ Dále správní orgán I. stupně uvedl, že řidiči vozidel jsou o monitoringu dodržování pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích v ulici A. Dvořáka v Hradci Králové informováni dopravní značkou IP31a – Měření rychlosti a IP31b – konec měření rychlosti, což může být také „vhodným způsobem zveřejnění“ a obecně formuloval, že „zveřejnění v novinách nebo na internetu lze pokládat za vhodnou formu, neboť tímto způsobem se o instalování měřicích zařízení mohla dozvědět široká veřejnost, a to přímo od příslušných představitelů obce.“**
24. Krajský soud konstatuje, že již správní orgán I. stupně nedostal své povinnosti, když do spisu stav odkazované webové stránky k rozhodnému dni nezachytil. Z napadeného rozhodnutí ani z vyjádření žalovaného nevyplývá, kdy byla uvedena informace zveřejněna, v jakém znění a rozsahu, zda byla zveřejněna již ke dni měření (25. 11. 2024), žádný konkrétní důkaz (např. printscreen webové stránky s datem pořízení, úřední záznam) není označen ani ve spise založen. Žalovaný pouze opakuje obecné tvrzení, že „*Informace o zřízení měřicího zařízení byla vhodným způsobem zveřejněna a byla dostupná široké veřejnosti*“, aniž by sám unesl břemeno tvrzení a důkazní.
25. Krajský soud připomíná, že pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 33/2011-58). Splnění povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii tak musí být ve správním spise doloženo konkrétním a ověřitelným způsobem, zejména zachycením obsahu zveřejněné informace, jejím časovým určením a identifikací místa měření. Pouhé tvrzení správního orgánu bez doložení těchto skutečností nelze považovat za dostatečné. Neunesení tohoto důkazního břemene má za následek nepoužitelnost takového důkazu a vadu řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí.
26. Argument správního orgánu I. stupně, že povinnost zveřejnění podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii byla splněna umístěním dopravních značek IP 31a a IP 31b, nelze akceptovat. Uvedené dopravní značení totiž slouží k obecné regulaci silničního provozu a informuje řidiče o možnosti měření rychlosti v daném úseku, nikoli však o konkrétním místě a době provádění kontroly obecní policií. Naproti tomu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii ukládá povinnost zveřejnit informaci o místě provádění kontroly konkrétním, individualizovaným způsobem, zpravidla prostřednictvím webových stránek

či jiného informačního kanálu. Dopravní značka proto nemůže tuto zákonnou povinnost nahradit. Nadto žalobkyně v žalobě tvrdí, že již v odvolání výslovně namítala, že v předmětné ulici dopravní značka IP 31a umístěna není a že žalovaný tuto odvolací námitku vůbec neposoudil. Soud dává žalobkyni za pravdu v tom, že žalovaný se uvedenou odvolací námitkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nezabýval.

27. Krajský soud činí dílčí závěr, že nelze postavit odpovědnost žalobkyně jako provozovatelky vozidla na výsledcích měření, u něhož ze správního spisu nevyplývá splnění zákonné podmínky zveřejnění místa měření ke dni měření nyní projednávaného přestupku.
28. Druhá žalobní námitka se týká porušení povinnosti vést společné řízení.
29. Podle § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. platí, že pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení. Podle § 88 odstavce 3 se ve společném řízení neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.
30. Podle § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu jde-li o projednání přestupků podle § 125f odst. 1 v návaznosti na postup podle § 125f odst. 5, ve společném řízení lze projednat pouze přestupky, které se vztahují k věcem odloženým nebo věcem, o nichž bylo řízení zastaveno, do 1 měsíce od odložení nebo zastavení první z nich.
31. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně v odvolání výslovně označila konkrétní další řízení, které mělo být podle jejího názoru projednáno ve společném řízení, a uvedla i jeho spisovou značku (SZ MMHK/069351/2025). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal uvedenou odvolací námitku obecnou formulací, podle níž žalobkyně „*nikdy neuvádí konkrétní spisové značky věcí*“, aniž by se vypořádal s obsahem uplatněné námítky a s konkrétními okolnostmi označeného dalšího řízení. Poprvé až ve vyjádření k žalobě (viz bod 11 tohoto rozsudku) se žalovaný k této otázce vyjádřil. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu však platí, že důvody rozhodnutí nelze doplňovat ve vyjádření k žalobě (např. rozsudek NSS, čj. 8 As 277/2019-48).
32. Krajský soud si je vědom judikatury Nejvyššího správního soudu podle které nevedení společného řízení nelze bez dalšího považovat za takovou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu, neboť předmětná ustanovení jsou pouhou procesní cestou vedoucí k naplnění principu absorpce trestních sazeb (*poena maior absorbet minorem*, tedy přísnější trest pohlcuje mírnější; srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2005, čj. 6 As 57/2004-54, č. 772/2006 Sb. NSS; dále např. rozsudek ze dne 9. 2. 2017, čj. 1 As 301/2016-62 či ze dne 27. 6. 2019, čj. 1 As 301/2018-46). Tyto závěry se však uplatní pouze tehdy, je-li i při odděleném projednání přestupků zachován výsledek odpovídající zásadě absorpce.
33. V posuzovaném případě nelze přehlédnout, že žalobkyně na existenci dalšího konkrétního řízení vedeného se stejným subjektem výslovně upozornila a že toto řízení bylo pravomocně skončeno ještě před vydáním napadeného rozhodnutí. Za této procesní situace byl žalovaný povinen se zabývat nejen otázkou případného společného projednání věcí, ale především tím, jaký význam má existence dalšího pravomocného rozhodnutí pro úvahy o odpovědnosti a přiměřenosti sankce ukládané žalobkyni v nyní posuzované věci. To ostatně žalobkyně v žalobě namítla, když uvedla, že aktuální řízení mělo dřívější
Za správnost vyhotovení: R. V.

odsouzení reflektovat. Žalovaný se ale touto námitkou nezabýval způsobem odpovídajícím požadavkům na řádné zjištění skutkového stavu, neboť si neopatřil spis k tomuto jinému přestupku a neposoudil tak existenci a význam souběhu obou deliktů. Za této situace nemohl učinit kvalifikovaný závěr o podmínkách pro vedení společného řízení ani o dopadu souběhu na uloženou sankci. Tento postup představuje vadu řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ve vyjádření k žalobě žalovaný k otázce společného řízení poukázal na nemožnost aplikace ustanovení § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu s odůvodněním, že společné řízení je vázáno na čas odložení řízení o přestupku řidiče, nikoli na čas spáchání skutku a že časová podmínka 1 měsíce pro společné řízení v nyní projednávané věci splněna nebyla. K této argumentaci krajský soud uvádí, že skutečnost, že jednotlivé věci byly odloženy v odlišných časových okamžicích, není sama o sobě způsobilým důvodem pro jejich oddělené projednání, neboť jde o okolnost (tj. okamžik odložení) plně v dispozici správního orgánu. Pokud žalovaný uvedl „přehled dalších přestupků žalobkyně a těch, které byly spojeny do společného řízení“, není soudu zřejmé, jak tato informace souvisí s nyní projednávanou věcí, ohledně níž se žalobkyně dovolávala spojení s konkrétní věcí, kterou označila její spisovou značkou.

34. Krajský soud shrnuje, že obě uvedené vady, spočívající jak v nedostatečně prokázané zákonnosti podkladového důkazu, tak v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nevypořádání odvolacích námitek ve vztahu ke společnému řízení, jsou vadami, které mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Současně je napadené rozhodnutí zatíženo i nepřezkoumatelností, neboť žalovaný se řádně nevypořádal s podstatnými odvolacími námitkami žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud s ohledem k výše uvedenému napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Současně podle § 78 odst. 4 vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v dalším řízení současně přihlédne k běhu lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek a posoudí, zda jsou splněny podmínky pro pokračování v řízení.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč a nákladů za právní zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 4 620 Kč za úkon a souvisejících režijních paušálů v celkové výši 900 Kč (2 x 450 Kč) dle § 7 bod 5., § 9 odst. 5 a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem za právní zastoupení 10 140 Kč, vše zvýšeno o částku 2 129,40 Kč odpovídající 21 % DPH. Soud proto výrokem II. uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni prokázané náklady soudního řízení celkem ve výši 15 269 Kč zaokrouhlené na celé koruny, a to k rukám její zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. května 2026

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.